

X X X

I ašaruota longa rūti atsėdaužės,
Iskėla vakars – nieka nebregietė.
Tik viejė, suodnė vuobili nolaužė,
Lig kaulu kuoš par sėina. Kap par rieti.

Ėr po stalo šašoulietė – kap vėlkā...
Atruoda, šuoks ont spronda... Ėr po monės.
Vo suoduos galė tėivā, smūtnā, ėlgā
Kauks mienesėinas ėsnervuotė šonis.

Būs toštė, būs be vėina gāla toštė
Krūtėnie, delnūs!.. Bet aš jau nebjosio.
Ėr nebatminsio, kap be miera bokštė
Dalėjuovuos gīvenėma par posė.

Sakė, to imsi tou, kuo nebgaliesio
Nė bepaneštė, nė ėskeravuotė...
Sorinksi stėklus... Ėr, je besospiesi,
Oždėngsi dongo, ka pradies rasuotė.

Ta ni viejėlė, jouda debesėlė –
Mėnkiausė skausma kelie nematīsio!..
Bet dabā tiktā glousnė par lėptāli
Kap plaukū koškės šakuoms bier notīsė...

Èr lend i onti, lèp i skrēta rodou,
Tuoks smūtnos, porvèns, èr be vèina žuodè –
Prikondès lūpa – veiz, kou vedo ruoduov
Tamè zelkuorie, kor nikumat neruodè

Teisībès. Nuors juk anuos èr nebova.
Nebova nieka, jeigo jau neblēka.
Tik šerdès tinklè spordolas kap žovès...
Tēp skaudē vèina. Èr tēp skaudē plēka.